

Kompressor.otf

Kompressor

V Cézarei ĥľal istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prefaknutej povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tuvoje modlitby a tuvoje almužen vystúpili pred Božiu tuár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadeni, ušetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď uvhľadal, chcel ješt. Kým mu pripravovali, padol do vytráenia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Bolí u nej ušetky druhy štvoruňcov, zemeplazov a nebeské utáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, ustaň, zabilaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, ved som nikdy nejedol nič poškurnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu orazil znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenačývaj poškurneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozbakoch, čo to bol za úkaš, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Ustaň teda, zidol a bez váhania chod's nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter rišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostał pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tuvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň ustal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevaďazali. V ďalši deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel u ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zduhhol a povedal mu: „Ustaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, uvišiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Uviete, že ťid sa nesmie spočíť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškurneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevе a povedal mi: „Kornélius, tuvoje modlitba je uslyšaná a Boh si spomenul na tuvoje almužen. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my ušetci tu pred Božou tuárou, aby sme vypočuli ušetko, čo ti Pán prikázał.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadráža nikomu, ale v každom nárade mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoslal slovo a vestoval pokoj skrz Ježiša Krista; on je Pánom ušetkých: Uviete, čo sa počnú od Galilej po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša v Nazarete Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a udržoval ušetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami ušetkého, čo urobil v judejskej krajinе i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa ejavil - nie ušetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychustaní jedli a pili. A prikázał nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovił za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú ušetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každéj, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na ušetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, časli, že sa dar Ducha Svätého uľial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebit Boha. Utedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokristiť u mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekol'ko dní zostal.